

[Behnke]

Hverken regeringen eller ministeren kan forvente, at Folketingets partier skal acceptere det som en anstændig måde at behandle sagerne på.

Og så er der jo den evindelige påstand fra regeringen om, at hvis man har disponeret i de lokale tv-stationer, må det være for egen regning, og det kan man ikke på nogen måde blive hængt op på. Det er blevet citeret så mange gange i dag, at det næsten er utroligt, at man skal gøre det igen, men det er tilkendegivet af ministeren, altså regeringen, og dér må den nuværende minister vedgå arv og gæld, selv om det var den daværende minister, som skrev det i sin tid. Det er hverken vort eller Folketingets problem, at regeringen først nu her i allersidste øjeblik begynder at arbejde med lovforslaget, når man rent faktisk har haft mere end et ½ år til at få det gjort, og at ministeren har tilkendegivet, at han vil rejse spørgsmålet i sammenhæng med en fremrykning af tidspunktet for revision af TV 2-loven, så reklamer i lokal-tv skal gøres lovlige pr. 1. marts 1989.

Partierne har fundet det rimeligt allerede nu at give lokale tv-stationer en melding. Det var regeringens egne partier, der gav lokal-tv-stationer meldingen, det er hverken Fremskridtspartiet eller andre i Folketinget, der har givet de lokale tv-stationer falske forhåbninger. Det var ministerens og regeringens partier.

(Kort bemærkning).

**Marianne Jelved (RV):**

Nu bliver det altså snart for spidsfindigt. Når en minister fremlægger et forslag til godkendelse på et ministermøde, er det selvfølgelig benævnt et udkast, det er klart. Og når kommunikationsministeren handler så hurtigt, at der kommer en kopi af det udkast, mødet har godkendt, skal det gøres til noget ikke særlig pænt, at der bare står udkast på det. Det er selvfølgelig det forslag, der bliver fremsat, sådan som det er kopieret også til hr. Behnke.

Og så er det tyvende eller halvtredsindstyvende gang, at vi hører citater fra betækningsbidraget osv. Ministeren har beklaget, ordførerne fra regeringspartierne har beklaget, at tidsrammen ikke har kunnet opfyldes, som Fremskridtspartiet havde forventet det. Hvad mere kan der gøres nu, når vi ikke ønsker at vedtage Fremskridtspartiets lovforslag, som det i øvrigt også vil tage tid at udvalgsbehandle,

mindst lige så lang tid, som det vil tage at behandle regeringens forslag?

(Kort bemærkning).

**Helge Mortensen (S):**

Det er bemærkelsesværdigt i dag, at fru Marianne Jelveds korte bemærkninger er længere end ordførertalen. Men derudover vil jeg gerne have lov til at give udtryk for, at jeg er enig med fru Marianne Jelved i, at det eneste, der er gået hurtigt i denne sag, er at få sendt dette udkast til os. Jeg vil gerne takke for det og samtidig sige, at det har Fremskridtspartiets forslag i hvert fald udvirket, formentlig i forbindelse med det samråd, som vi holdt i januar 1989.

Nu mener jeg, at det drejer sig om at få lavet en finansiering for lokal-tv, sådan som det er gjort for lokalradio, og få den sag af vejen. Og det kan gøres ved, at partierne er indstillet på en hurtig behandling i udvalget.

**Glistrup (FP):**

I de sidste 5 år er lokal-tv'erne blevet foregøt den ene frist efter den anden: Nu kan I få reklame 1. oktober, nu kan I få reklame 1. juni osv. Man har med denne meget, meget betydelige økonomiske og idealistiske opofrelse ladet sig narre herinde fra Christiansborg 5 år i træk.

Så får man endelig noget, som giver den mest massive rygdækning, der tænkes kan, nemlig en betænkning fra Folketingets Kulturudvalget den 25. juni 1988, og så disponerer man efter det. Og så skal disse mennesker, der har slidt og slæbt og forpligtet hus og hjem og sat ejerpandebrev i deres private huse osv., tolerere, at ministeren siger, at de har disponeret uden rygdækning. Kan man tænke sig nogen bedre rygdækning end den, man har haft fra den 25. juni 1988, hvor man har fået sine kassekreditmaksima forhøjet osv.?

Så siger ministeren, at han jo har beklaget, så hvad kan man gøre mere? Jo, man kan medvirke til, at Fremskridtspartiets forslag bliver hastesbehandlet, så det med dispensation for tidsfrister bliver til lov på fredag. Det kan man gøre, fordi forslagens indhold netop er det absolut mindst mulige, nemlig at ministeren fastsætter regler, og at det træder i kraft på sidstedagen, som løftet går på, den 1. marts 1989.

Men så siger ministeren, at nu kan man måske regne med den 1. april 1989, altså en ny frist sammenlignet med de 6-7-8-9 frister, der har